

AmS

FoU-evaluering
En utredning av tiden
1994-2004

Lotte Hedeager, Universitetet i Oslo, Norge
&
Stig Welinder, Mittuniversitetet, Härnösand, Sverige

August 2005

Arkeologisk museum
i Stavanger

1. Utredningens mandat og arbeidsopplegg
2. Forskning på museum
3. Forskningen på AmS
4. Forslag til framtidig forskningsorganisasjon
5. Sluttord

Direktørens forord

Arkeologisk museum er glad for at evalueringen foreligger i en positiv form. Rapporten er et viktig dokument som er blitt til i en god dialog mellom evalueringsgruppen og museets ansatte.

FoU-evalueringen ble presentert for personalet 25. august 2005 og ble ferdigbehandlet 5. oktober i museets styre etter en grundig intern behandling.

Styrets vedtak:

Styret ber administrasjonen legge til grunn for det videre arbeidet med FoU ved AmS de konklusjonene som fremkommer i notatet Oppfølging av "AmS. FoU-evaluering 1994-2004" med de korreksjoner som ble referert i møtet.

Styret ber videre administrasjonen legge til rette for og honorere

- *formidling av FoU ved AmS,*
- *FoU-samarbeid med andre relevante institutter og akademiske institusjoner og*
- *FoU-arbeid med grunnlag i prioriteringene i Strategisk plan 2004-2007*

Strategisk Plan 2004-2007 planlegges rullert i 2006. Styret ber administrasjonen innarbeide vedtaket i den reviderte planen.

Vedtaket i styret innebærer at forslagene settes i verk fra 1. januar 2006.

Harald Jacobsen
direktør

Arkeologisk museum i Stavanger
11. oktober 2005

1. Utredningens mandat og arbeidsopplegg

2004-2005 har AmS på eget initiativ, finansiert med egne midler og en bevilgning fra Statskonsult, gjennomført en utredning av forskningsvirksomheten (FoU) ved institusjonen i løpet av det siste tiåret. Hovedmålsetningen har vært at utredningen skal bli et instrument for videre faglig utvikling. Hensynet til meritering i akademisk sammenheng har vært underordnet, og verken enkeltpersoner eller avdelinger har blitt vurdert.

Utredningsgruppen, som har bestått av arkeologiprofessorene Lotte Hedeager, Oslo, og Stig Welinder, Härnösand, har i samarbeid med AmS ledelse og personale, arbeidet ut fra følgende mandat:

Å gi en samlet vurdering av FoU-virksomheten ved AmS på grunnlag av faglig produksjon, skriftlig dokumentasjon av institusjonens virksomhet, egen-evaluering, samt utvalgets besøk på AmS. Det skal legges til grunn at AmS er et museum som driver forskning, og det skal vurderes om FoU-virksomheten ved museet er av en annen karakter enn ved andre forskningsinstitusjoner.

Dessuten har det vært av særlig interesse å analysere og vurdere AmS som en tverrvitenskapelig institusjon.

Sentralt i utredningsgruppens arbeid har vært time-lange samtaler med omtrent to tredjedeler av personalet ved AmS, inklusive samtlige forskere. Til grunn for samtalene forelå merittsammenstillinger og selvdeklarasjoner av egne arbeidere fra omtrent halvparten av personalet med forskningsrett eller forskningsmuligheter. Personalet ved AmS har hjelpsomt, lojalt og åpenhertig deltatt i utredningsarbeidet.

2. Forskning på museum

Forskerne ved AmS har rett til 20 % forskning i tjenesten. Dessuten har de tre avdelingslederne og forskningskoordinatoren rett til regelbundne forskningsår. Innenfor denne rammen utføres det årlig 5-6 årsverk forskning. Noen forskere, særlig seniorforskerne, tildeles imidlertid i henhold til den årlige arbeidsplanlegningen mer forskningstid. Den delen av personalet som ikke har forskningsrett i tjenesten kan søke om forskningstid.

Dessuten er det viktig å understreke at mye av det som utføres i det daglige arbeidet ved AmS ikke formelt, men i realiteten, også er forskning eller i det minste forskningsforberedende arbeid; i hvert fall skjer det i tett symbiose med forskning. Dette gjelder felt- og laboratoriearbeid, konserveringsarbeid (f.eks. preparatutgravning og rekonstruksjonsarbeid), katalogisering og annen håndtering av samlingene og rapportskrivning, men i høy grad også utstillingsarbeid og deler av det øvrige formidlingsarbeidet slik som forskningsinformasjon, forelesninger og artikler.

Ut fra denne begrepsdefinisjonen utføres det årlig 12-13 årsverk forskningsarbeid ved AmS, hvorav omtrent halvparten står til forskernes disposisjon etter fritt valg av forskningsoppgaver, mens den andre halvparten inngår i AmS' oppgave å forske på grunnlag av sitt felt- og laboratoriearbeid, med de forutsetninger som oppdragsarkeologien gir i henhold til kulturminneloven, og utfra egne museumsamlinger og arkiv.

Regnet i forskningstid innehar AmS derfor store forskningsressurser, og dessuten en god infrastruktur i form av feltarbeid, laboratorier, konserveringsavdeling, bibliotek, arkiv og IT-oppygning. Mangler fins når det gjelder tilgangen til gode, samordnede databaser over egen virksomhet, kulturminnelandskapet og samlingene, og for mulighetene til å gjennomføre integrerte forskningsoppgaver som tilgodeser kapasiteten ved en tverrfaglig institusjon som AmS.

For tiden minsker oppdragsarkeologien i omfang innen AmS' tradisjonelle område som er den forhistoriske arkeologien i Rogaland. For å opprettholde forskningsvolum og kvalitet kommer AmS de nærmeste årene til å måtte sprengte denne rammen for forskningen og søke mot historisk arkeologi, arkeologi utenfor Rogaland (allerede nå hentes en god del av oppdragene innen konserveringsavdelingen og laboratoriene utenfra), eksternfinansiert forskning og samarbeid med sponsorer.

3. Forskningen på AmS

AmS ble bygd opp på 1970-tallet som et landsdelsmuseum med en forskningsbasis i oppdragsarkeologien i Rogaland, naturvitenskapelige laboratorier, konserveringsavdeling, bibliotek og arkiv, samt omfattende gjenstandssamlinger. I tillegg bedriver museet en omfattende formidling utfra faste og skiftende utstillinger, museoteket og det faktiske kulturlandskapet.

Museet har imidlertid også på 1990-tallet gjennomlevd en problematisk periode med om- og påbygginger av sine lokaler, og fra omkring år 2000 med gjentatte endringer av ledelsen og omorganisasjoner. Nå råder det imidlertid stabile forhold hva gjelder disse områdene. Derimot tenderer den totale budsjettammen til å være minskende, siden oppdragsarkeologien reduseres i omfang som følge av en nedgang i utbyggingen av Stavangerregionen. Tiden synes være vel valgt for AmS til å tenke gjennom sin framtid som en historiefortellende, kulturmiljøvernende og samfunnsdiskuterende institusjon.

De siste årene har AmS skrevet to program for egen forskning, "Handlingsplan for forskning på AmS 2001-2004" og "AmS programforskning 2002-2005", samt en mer allmenn framtidsplan som også omfatter forskningen, "Strategisk plan 2004-2007". Her fins eksplisitt formulerte kultur- og miljøhistoriske tema som først og fremst synes å sammenfatte den forskning som har vært AmS' ledestjerner de siste tiårene. Framfor alt er det imidlertid formulert hvordan forskningen skal være inkorporert i et nåtidsperspektiv på en slik måte at den skal være innrettet på å forstå og problematisere kultur i vidt omfang, være relatert til samfunnsproblem og samfunnsendring i dagens lokalsamfunn, og underbygge AmS sin deltakelse i den løpende kultur- og samfunnsdebatten.

I det perspektivet bør AmS søke et samarbeid med Universitetet i Stavanger (UiS), og særlig dets fokusering på "kunst- og kulturfag", som tar sikte på å drive undervisning og forskning om kulturlandskap, kulturmiljøvern og formidling. Forskerne og kunnskapen finnes ved AmS, den pedagogiske strukturen og eksamensretten ved UiS. På sikt kan et samarbeid med UiS erstatte den åpenbare innovative stimulans for forskningsmiljøet som 1990-tallets stipendiatprogram ved AmS faktisk var.

På AmS arbeider en gruppe forskere som i størrelse, formelle kvalifikasjoner og bredde innen arkeologi og miljøarkeologi, tilsvarer en universitetsinstitusjon. Men AmS har ikke lyktes i å opprettholde en god seminarkultur innen forskergruppen med tanke på intern forskningsinformasjon og diskusjon av felles problem omkring data, kildekritikk, metoder og tolkninger, og særlig ikke når det gjelder forskningsstrategi og vitenskapsteori. AmS har imidlertid gjennom årene vært en dyktig arrangør av konferanser og symposier, og AmS' forskere er rimelig flittige konferansedeltakere, også internasjonalt, selv om ikke alle forskere årlig gis mulighet til å delta i en internasjonal eller større nasjonal konferanse.

Forskningen ved AmS har preg av å være et mangesidig konglomerat av individuell, selvvalgt forskning, samt forskning knyttet til AmS sin oppgave som institusjon å arbeide med arkeologi i Rogaland, eventuelt innsatt i et større perspektiv. Forskningsressursene er store og forskningen er til dels av høy kvalitet, også i internasjonal konkurranse, men forskningen er samtidig – på godt og vondt – sjarmerende individualistisk og oppsplittet. AmS er også en flittig publiserende institusjon.

Fra AmS har det gjennom årene blitt utgitt fire publikasjonsserier: AmS-Skrifter, AmS-Varia, AmS-Rapporter og AmS-Småtrykk, og i tillegg den populærvitenskaplige "Frá haug ok heiðni". Det vil være klokt å redusere antallet serier, og gi dem som blir tilbake en tydeligere adskilt karakter. Tilsammen representerer seriene publisering av høy klasse. Vårt forslag er å redusere antallet videnskapelige serier til to, hvorav den ene inneholder datadokumentasjon, mens den andre karakteriseres av kulturhistorisk tolkning. I tillegg bør "Frá haug ok heiðni" beholdes.

Den totale publikasjonsmengden har imidlertid minsket fra 60-75 titler per år på 1990-tallet til 40-45 på 2000-tallet. Reduksjonen gjelder monografier, egne artikkelsamlinger og artikler i referee-granskete tidsskrifter, men ikke bidrag til internasjonale kongressbøker og artikkelsamlinger. Viktigere er det at antallet titler er høyst varierende for de enkelte forskerne. Antallet titler per person varierer fra to til 49 for tidsrommet 1994-2004 blant de forskerne som har vært ansatt på AmS i hele perioden. Spørsmålet er om alle forskerne utnytter sin 20 % forskningstid på en tilfredsstillende måte.

Ifølge AmS' egne forskere og det øvrige personalet er flaggskipene i AmS' forskning: bosetningsarkeologi og kulturlandskap, de første menneskene og mesolitikum rent generelt, samt tidlig jordbruk. Med disse tema arbeider man metodisk bra med informasjonsrike data. Oppfatningen er at mulighetene for metodeutvikling er gode innen en ukonvensjonell forskningsorganisasjon. Dette er riktig når det gjelder felt- og laboratoriearbeide, mens derimot den vitenskapsteoretiske debatten omkring begrep og tanker ikke er fremtredende innen AmS' forskning.

Hoveddelen av forskningen som utføres på AmS innen den tid som står til forskernes egen disposisjon, utgår fra individuelt valgte tema. For de senest ansatte forskerne handler det om tema som de har tatt med seg til AmS fra universitetstiden eller fra sin foregående arbeidsplass. De eldre forskerne arbeider derimot oftere med tema som har vokst fram gjennom deres oppdragsarkeologiske engasjement i Rogaland. Hoveddelen av forskningen ved AmS handler om å rekonstruere fortellingen om den forhistoriske tiden i Rogaland. Forskning om tiden etter vikingtiden – historisk arkeologi – forekommer bemerkelsesverdige sjelden.

Uvanlig og potensiell slagkraftig er AmS' oppbygning som en tverrvitenskapelig institusjon. Forskergruppen består av forhistoriske arkeologer (12 personer), paleobotanikere (seks personer), etnologer (to personer) og henholdsvis en historiker, en historisk arkeolog og en meteorolog. Ytterligere fagkompetanse, men ingen ansatte forskere, finnes innen konserveringsavdelingen. Vitenskapelig kompetanse innen kjemi og GIS mangler.

AmS' intensjon er således å være en tverrvitenskapelig institusjon, helt siden etableringen på 1970-tallet da New Archaeology's ambisjoner omkring kulturøkologi og økosystemanalyse var fremtredende innen den arkeologiske tenkningen i Skandinavia. Dette målet gjenspeiles i beskjeden grad i publikasjonene fra AmS. Arbeider med flere forfattere på tittelbladet er sjeldne, også over fakultetsgrensen humaniora – naturvitenskap. Sampublisering i form av parallelle artikler, appendiks i enforfatterartikler eller henvisninger i referanselistene til hverandres artikler forekommer imidlertid. Forskningen er flervitenskapelig preget, ikke tverrvitenskapelig, og sjelden fordyper den seg i problem som åpner for nye og overraskende diskusjoner med utgangspunkt i møtet mellom ulike disipliners tradisjoner. Et eksempel kunne være å utvide AmS' fortreffelige forskning omkring de forhistoriske stolpebygde husenes arkitektur og rekonstruksjon til å omfatte husenes innendørs klima og beboere, eller å fokusere på bebyggelsens plassering i landskapsmessig kontekst.

Her har en mulighet gått tapt for AmS. Spørsmålet er om AmS som arkeologisk institusjon like gjerne kunne ha kjøpt sine naturvitenskapelige tjenester utenfra som å ha dem innebygd i sin egen institusjon. Den valgte løsningen har imidlertid hatt andre åpenbare fordeler for museet i form av en rikere formidling. Vårt forslag er å satse mer på å tilrettelegge forskningen slik at forvaltningsprosjektene og andre større prosjekter genererer en tverrfaglig forskningsinnsats. Gjennomførbarheten og aktualiteten kan sikres gjennom en tydelig teoretisk fundert problemstilling og endret administrasjon av forskningstiden.

AmS' forskning er synlig i den norske og internasjonale forskerverden, på konferanser og symposier og i de ledende tidsskriftene, der AmS' forskning regelmessig og i økende grad blir sitert. De oftest siterte artiklene er imidlertid et fåtall gjengangere om blant annet barn, dyreornamentikk og paleoklima, i tillegg til kollegenes referanser til hverandres artikler.

Forskerne ved AmS består av omtrent like mange kvinner som menn. Over to tredjedeler er over 50 år gamle, og en femtedel er over 60 år. AmS har de siste årene ikke lyktes i å beholde yngre forskere, disse har kommet og gått med oppdragsarkeologiens konjunkturer, og med opphøret av de doktor artium-stipendiater som på 1990-tallet besto av en gruppe personer som for det meste ikke tilhørte AmS' fast ansatte forskere. Mye av det dynamiske, innovative forskningsmiljøet på AmS på 1990-tallet hvilte på disse yngre forskerne.

Alderssammensetningen hos den nåværende forskerstaben gjør at en gjennomtenkt nyrekruttering ved de pensjoneringer som kommer de nærmeste 5-10 årene, kan føre til en foryngelse av forskningen ved AmS. Vårt forslag er å stille krav om Ph.d eller doktorgrad ved ansettelse i alle vitenskapelige stillinger. Det anbefales likeledes å overveie fagprofilen for nye stillinger ved å ta hensyn til en langsiktig strategi for museet. Slik fagsammensetningen er blitt – tilsynelatende litt tilfeldig – får en for stor del av den vitenskapelige stab ikke utnyttet sin fagkompetanse innenfor museets primære ansvarsområde. Det betyr at ansvaret for en stor del av det primære arbeidet (ikke minst for forvaltningsprosjektene) hviler på en for liten del av den vitenskapelige stab. Her anbefales en bevisst fagrekrutteringspolitikk.

4. Forslag til fremtidig forskningsorganisering

AmS er i ferd med å gå fra å være et utøvende forvaltningsorgan til et rådgivende organ. Derfor blir en integrert forskning viktig. Kravet om en forskningsbasert undersøkelser- og utgravningsvirksomhet er ufravikelig, og derfor blir forskningsutvikling og faglig oppgradering stadig viktigere.

Kartleggingen av FoU-aktivitetene på AmS har vist institusjonens sterke og mindre sterke sider. Noen av manglene kan oppveies gjennom en vel gjennomtenkt strategi for faglig satsing og rekrutteringsstrategi, andre gjennom en organisatorisk justering av FoU-virksomheten.

I tenkningen og gjennom samtalene på AmS oppfattes forskning som tre ulike saker:

- Den individuelle retten til å forske i 20 % av arbeidstiden
- Det individuelle ønsket om å forske omkring interessante idéer
- Institusjonens målsetning om at forskningen skal være fremtredende i AmS' virksomhet og være godt synlig utenfra

Disse tre synssettene er naturligvis ikke uforenlige, og vi håper at vår rapport skal bidra til at AmS' forskere finner en harmonisk balanse i sin arbeidssituasjon med plass for en stimulerende forskning. På adekvate steder i vår rapporttekst har vi diskutert spennvidden, spenningene og det spennende som vi i dag ser i AmS' forskning – og etter beste evne antydnet veier å gå og diskusjonen langs veien mot fremtiden.

I det følgende er noen anbefalinger av organisatorisk slag sammenfattet:

Forskningsjef:

- Opprettelse av en forskningssjefstilling. Referanse til direktøren. Arbeidsoppgaver: (a) fange opp idéer og initiere samarbeid ved AmS, (b) oppmuntre og veilede yngre forskere, (c) være seminarleder, (d) kontrollere, og ved behov, skaffe FoU-middel til forskningspersonalet, (e) skrive søknader om eksterne midler, (f) bygge og opprettholde eksterne nettverk.
- Opprettelse av et forskningsråd med valgte medlemmer, inklusive eksterne representasjon. Rådgivende for forskningsjefen.

Personalpolitikk:

- Samling av forskningstiden i en forskningspulje, administrert av forskningsjefen, etter rådgivning fra rådet.
- Tidsbegrensning på lederstillinger kan med tiden overveies.

- Krav til dr-grad (dr.art., Ph.d) for ansettelse i faste vitenskapelige stillinger.
- Bruk av eksterne medlemmer ved tilsetninger, i forskningsråd, ved opprykk etc.
- Bedre muligheten for fleksibilitet i arbeidsoppgavene.
- Tiltrettelegge forskningen for de som ønsker å arbeide mot en Ph.d, og for de som ønsker andre større forskningsprosjekter.
- Honorere ekstrainsatser gjennom lønnspolitikk og/eller forskningstid/driftsmidler.

Fagteoretisk:

- Bevisst satsing på fagteoretisk fornyelse. De fagteoretiske forandringene på 1980- og 1990-tallet avspeiles bare sporadisk i den vitenskapelige produksjonen. Tettere kobling mot universitetene, og en bevisst forskningsstrategi ved rekruttering.
- Satsing på at alle større utgravninger skal produsere historisk kunnskap i dialog med den aktuelle forskningsdebatt.
- Synergieffekten av tettere samarbeide med universitetene.
- Internasjonale og tematiske seminarer slik som på 1990-tallet. Dette er også en investering i egen vitenskapelig utvikling og oppdatering. Det virker inkluderende og innoverende.
- Satse på personlige initiativer og på enkeltforskeren som ressurs.
- Satse på større forskningsprosjekter, internt såvel som i samarbeid med andre institusjoner.
- Satse på projektsøknader for eksterne finansiering.
- Trimming av antallet forskningsprosjekter på AmS mot mer profilerte og samlende tiltak. Individuelle forskningsprosjekter bør stadig kunne tildeles.
- Trimming av AmS-publikasjonene/seriene.

Undervisning:

- Utvikling av undervisningstilbud på ma-nivå i samarbeid med UiS og andre universiteter. AmS bør ikke utvikle eget selvstendig ma-program. Eksamensretten ligger på UiS eller annet universitet.
- Utvikling av etterutdanningstilbud. Eksamensretten ligger på UiS.
- Ansvaret for forskerutdanningen ligger ved universitetene, ikke på AmS. AmS bør/kan ikke ha eget ansvar for stipendiater.

Identitet:

- Overveie navneskifte for å fremheve institusjonens spesielle tverrfaglige karakter.

Oppfølging:

- Evaluere virksomheten ved AmS innenfor neste treårsperiode.

5. Sluttord

Våre anbefalinger har til formål å styrke AmS som en dynamisk og levende kulturinstitusjon med en selvklar plass i forskersamfunnet såvel som i lokalsamfunnet. Gjennom shaping av organisasjonen burde dette være en målsetning som er innenfor rekkevidde. For å lykkes er det imidlertid helt avgjørende at forandringene skjer i dialog med medarbeiderne, med det klare siktemål å utvikle og opprettholde en virksamhetskultur hvor høyt ambisjonsnivå og arbeidsglede befrukter hverandre. Viktige forutsetninger er ikke bare en tydelig ledelse – som er et mantra i dagens forskningspolitikk – men også ryddighet, gjennomsiktighet, forutsigbarhet, synlighet og medbestemmelse. Det er i denne ånd at ovenforstående forslag bør implementeres.

Bjørn Myhre har oversatt teksten fra henholdsvis dansk og svensk.

Arkeologisk museum i Stavanger (AmS)

er det eneste norske museet som er direkte underlagt Kultur- og kirke departementet. Museet har eget styre oppnevnt av departementet. Viktigste arbeidsoppgaver er å ta vare på sporene fra forhistorien som grunnlag for å øke kunnskapen om mennesker og miljø i fortiden og bringe denne kunnskapen videre til nåtidens befolkning. Museet har et tverrfaglig sammensatt vitenskapelig personale med representanter fra natur- og kulturfag samt med sterke miljøer innen konservering og laboratorietechniske tjenester. Museet har oppgaver og ansvar i tilknytning til kulturminneloven. Dette gjelder samlingene og søknader om dispensasjon fra lovens bestemmelser om de automatisk fredete kulturminnene. Museet har høy kompetanse innen bibliotek, arkiv, fototjenester, utstillingsproduksjon og publikumstjenester.

Et viktig siktemål for museet er å synliggjøre betydningen av det historiske perspektivet, både for å gi nåtidens mennesker en forankring, men også fordi det er behov for et slikt perspektiv i byggingen av dagens og framtidens samfunn. Det er i tillegg helt nødvendig i møtet med den flerkulturelle utfordringen. AmS ønsker å være en arena for dialog, både mellom fortid og nåtid og mellom ulike kulturformer i dagens samfunn.

I hovedsak arbeider en ved AmS med problemstillinger hentet fra Sørvestlandets forhistorie, men denne basisen settes inn i universelle sammenhenger. Derfor har museet etablert et nett av samarbeidsrelasjoner med museer, universiteter og andre institusjoner; lokalt, regionalt, nasjonalt og internasjonalt. Innen forskning har de enkelte forskerne brede kontaktnett, men også museet arbeider aktivt med å inngå avtaler om forskningssamarbeid med andre institusjoner. På formidlingssiden har AmS i en årrekke hatt gode samarbeidsrelasjoner med andre norske og nordiske museer, jvf. arrangementsansvaret for Nordisk Museumsfestival, og i de seinere årene er dette blitt utvidet til land i Europa og også i Asia. Innen fornminnevern er det inngått forpliktende samarbeidsavtaler med norske institusjoner og AmS har vært engasjert i oppgaver på Balkan og i Afrika.

AmS vender seg ut mot samfunnet. Museet er i kontinuerlig kontakt med politiske og offentlige myndigheter på alle nivåer; kommuner, fylkeskommuner og stat og med næringsliv og organisasjoner. På forskningssiden arrangeres det forskningskonferanser og -seminarer. Innen formidling produseres det en rekke utstillinger, museet driver eget forlag, det arrangeres foredrag og flere ganger ukentlig tilbys de besøkende ulike former for aktiviteter med tilknytning til forhistorien. AmS er også ansvarlig for formidlingen ved det rekonstruerte anlegget fra jernalderen på Ullandhaug ved Stavanger. Museet er aktivt engasjert i ivaretagelsen av den regionale kulturarven gjennom sitt engasjement i Kulturvern Rogaland og av den nasjonale i det store bergkunstsprosjektet.

Det samlede besøkstallet på AmS og Jernaldergarden var ca. 40.000 i 2004. I 2005 vil tallet bli rundt 50.000. Museet har ca. 80 ansatte fordelt på fem avdelinger. Direktøren har det overordnede faglige og administrative ansvaret ved AmS. Forsknings sjef og kontorsjef er knyttet direkte til direktøren. Den samlede budsjetttrammen for AmS er på ca. 49 mill. kroner. Det samlede regnskapet for 2004 balanserte på 48,5 mill. kroner. I underkant av en tredjedel av totalregnskapet angår omsetning fra ulike oppdrag, i hovedsak oppdrag i forbindelse med kulturminneloven.

Arkeologisk museum
i Stavanger

Peder Klowsgt. 30A,
Postboks 478, N-4002 Stavanger
e-post: ams@ark.museum.no,
internett: www.ark.museum.no

ISBN 82-7760-119-0